אלמא תולין שנשחטו בעזרה בשריפה ורמינהו אשם ודאי מיט כן · פירש ר"י דלרבנן לא פריך שהרי אשם תלוי אף כי טודע ל קודש שחיטה מיט תולין אלא קדש לדמיו ואם כן לאחר שחיטה פשיטא דבשריפה הוי ואמאי קרי ליה תולין בעזרה אלא לר' מאיר דוקא פריך דאמר אף אשם תלוי כי טודע ל קודש שחיטה ירעה בעדר עם שאר לאט דתולין נמוכין הוי ואפילו הכי קאמר הבשר יצא לבית השריפה ומיתה דקרי ליה תולין בעזרה ולכך פריך שפיר ומשמי ים] תברא ס' אמר רבה מידי ומידי לר' מאיר אתי שפיר והא דקאמר נבי ודאי יקבר משום דתולין נמוכים הוי שהרי הפרישו על הודאי וכי מינלאי מילתא שטעה תולין הוי אבל אשם תלוי לא הפרישו אלא על הספק ואף על גב דרבי מאיר ליה ליה לבו טקפו ונמר ומקדישו הייט דוקא קודש שחיטה אבל לאחר שחיטה נמר בלבו ומקדישו ולכך בשריפה:

רב אמר אמר לא קשיא · *ריש מתוס דמיתחי כזבח פסול יא] דהיכא דמזרק גרלה כזבח פסול ולכך יסרף אבל ריש דמשנתנו ולא מזרק לא נרלה כזבח פסול אבל אשם תלוי דבא על הספק גם לפני זריקה יסרף דמיתחי יותר כזבח פסול: **קסבר** רבי יוסי כלי שרת מקדשין הפסול בתחלה ליקרב ואם תאמר דבש' המזבח מקדש (זבחים פו·) בעוי ר' שמעון בן לקיש מרבי יוחנן כלי שרת מהו שיקדשו לכתחלה ופסק ליה לון מקדשין ונימא דלא כר' יוסי וי"ל דבעלמא בשאר פסולין אית ליה לון מקדשין והכא שאני דאין זה פסול כל קד שהיה תחלתו קרבן וכא על מקיפת לב ואינו תולין ועדיין שם אשם עליו ורבנן דאמרי יסוך לא קשיא כ] די"ל דכי אמי בעלמא מקדשי ה"מ משום דהוו קדשים לך אירע בהן פסול אבל הכא דעלמא שהיה תולין אין כלי שרת מקדשים *קדשים פסולין: אמאי

[ע"ל פיסא]

הגהות הב"ח

(א) גם' אלא לא דבריו קיימין והדרא למרה לא דבריו קיימין ולא קי' לה ולמרה אמי לא הדרא אלא כל המחזיק בה זכה גם כ"ל: (ב) שם מדין ודברים סליק פשיטא מעוטה: (ג) שם משוכב גם ע"ל ואות לי מתחק: (ד) שם לא אמר ז רבה אמר אשם ודאי: (ה) שם רבה אמר לאחר עריפה: (ו) רש"י ד"ה לא דבריו וכו' בשמעתין אקשיא: (ז) ד"ה מדין ודברים וכו' מדין ודברים קיימי וכ"ק לא דין ולא דברים יש לי על שדה ז: (ח) ד"ה ס"ג וכו' ולאשם ודאי: (ט) ר"ה ס"ל ידישם וכו' לא כפ"ד ותמ"ל ס"ה בשאם סליתה:

נוסחא מה עושים עם קרבן שמתברר טעם פיגול

מקבר (מערבה) קטיות (סתיות)

תעובות

שיטה מקובצת

ה) קיימין ולא הדרא לטרה ודוא: ב) התם דאמרינן כי: ג) משוכב גם שיחרור אות ל' נמחק: ד) יקבר אלמא תולין שנשחטו בעזרה בקבורה אמר: ס) זו רבה אמר אשם: ו) נומר ומקדשי ס"א ואפילו לר"מ דפליג בנדע לו קודם שחיטה מדו להו לרבנן בנדע לו לאחר שחיטה מתוך שלבו נקפו ומקדיש נמר לר"מאיר אמר אמר אפילו רב -[אמר אמר אמר] תיטא בנשחט ואח"כ נודע לה לית ליה לר"מ לבו נקפו ואמאי יצא לבית השריפה משום דסתאי:] מתיבת רישא עד תיבת משום נמחק: ח) על תיבת בו נרשם קו סלם עלה

לדוחיה כי לפ"ד ראי למחק: ט) קיימין דהדרא לטרה אות ו' נמחק: י) ומיהו כל כמה דמצי לדחייי לא משני הכי מתיבת בקשיא עד תיבת ולקמן נמחק: יא) דה"ל דאמר דבריו תיבות הרב ששת ואות ו' נמחק: יב) כולהו אדין ודברים: יג) ששלי הוא: יד) על תיבות ודרב ששת נרשם על כל תיבה קו מלמעלה לדוחיה כי לפי דעתו ראי למחק: טו) תיבת אלא נמחק: טז) אשם דהא לא נודע לו עד לאחר זריקה גם כ"ל: (ב) שם מדין ודברים סליק פשיטא מעוטה: (ג) שם משוכב גם ע"ל ואות לי מתחק: (ד) שם לא אמר ז רבה אמר לאחר עריפה: (ו) רש"י ד"ה מדין ודברים וכו' לדין ודברים קיימי וכ"ק לא דין ולא דברים יש לי על שדה ז: (ח) ד"ה ס"ג וכו' ולאשם ודאי: (ט) ר"ה ס"ל ידישם וכו' לא כפ"ד ותמ"ל ס"ה בשאם סליתה:

מ"ל אלא

מ"ל אלא

מ"ל אלא